

З 9-го по 26-те липня 2010-го року збірна альпіністів з Чернівців, Рівного, Львову та Долини здійснила сходження на г. Казбек. Про сходження читайте у статті Олеси Павлючок.

Довідка

Вершина Казбек (5033,8) розположена в Главном Кавказском Хребте на границе Северной Осетии и Грузии. Рядом расположены вершины Майлихох (4597,8) и Джимарай (4780,1). Эти вершины подковой запирают верховья ущелья реки Геналдон.

Казбеко-Джимарайская подкова издавна привлекает внимание туристов и горювосходителей. Впервые восхождение на Казбек с севера совершил А.В. Пастухов в 1889 году, проводником у него был местный житель Тепсарико Царахов. В 2007 году исполнилось 118 лет со дня их восхождения на Казбек.

Поїздка на Казбек 09.07.10 – 26.07.10

Доїзд до Владикавказу потягом, далі бус до пос. Кані.

1-ша ночівля в районі курорту Кармадон (поблизу прикордонної застави і селища Тменікау).

2-га ночівля 2300 – ночівка в районі верхніх мінеральних джерел

3-тя поблизу льодовика Майлі 2900

На четвертий день долали скальні контрфорси (страховка, кішки, льодоруби). – і дійшли до висоти 3400, де і заночували, не дійшовши через погані погодні умови до запланованої основної стоянки 3500.

Наступного дня (5-го) на висоті 3500 була «дньовка» - проходили акліматизацію. Там же 6-ночіля.

7-ий день піднялися до 4200м, через погану погоду на 8-й день не змогли почати сходження до вершини, був акліматизаційний день.

Сходження відбулося 9-го дня о 4,45 ранку вихід з табору і об 11-11.20 год. покорили східну вершину г. Казбек 5033м.

На 10-й день спуск до висоти 3500.

11-й день спуск до термальних ван.

12-й день до прикордонної застави (колишнього курорту Кармадон)

13-й день приїзд до Владикавказу.

14-й день відїзд. Через 2,5 доби у Чернівцях.

Забула написати про пса. На самому початку нашого походу з Кармадону, до нас прибився пес, дворняга. Він з нами був постійно, піднявся на вершину, спустився і спокійно залишився у поселенні поблизу застави. Його називали і Собакашвілі, і Казбек, і Вася... Харчувався тим, що і ми – сало, мівіни, супи, каші... То був наш охоронець, провідник, дух альпініста.

Цим вдалим походом завдячую усій команді. Звісно були мінуси, слабкі сторони, проколи,

але загалом, чоловіки молодці, з характером!
цей віршик присвячую команді, (автор невідомий):
Веревкой связаны одною
Мы проходили перевал.
Ледник висел над головою,
Поток в ущелье завывал.

И нам порою трудно было,
И кое-кто бледнел...
Когда обвал пронесшись стороною
Нас снегом задымил по-пояс
И рухнул в пропасть за спиной.

Но мы прошли
И видно стало
С той побежденной высоты
Как солнце южное сияло
На триста верст цвели цветы.

Кішки, льодоруб, страху вальна система, карабіни, вісімка, джумар, мотузки, льодобури, каска – обов'язково, без них ніяк. Рюкзак 80-100л, теплий спальник, карімат, одяг теплий (зимовий), термобілизна, шкарпетки, ботінки трекові +спеціальні зимові під кішки. Харчі з енергетичною цінністю: сало, сухарі, сушені фрукти, горіхи, сушені овочі....

Ішли тим місцем, де загинув актор Бодров через сходження льодовика Колка (раз на сто років сходить, казав місцевий житель).